

Časování („časení“ jako „akt“)

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[2007](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2007](#)

◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 6. 1. 2007

◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 6. 1. 2007

Časování („časení“ jako „akt“)

Událostné dění předpokládá především událost jakožto „subjekt“, který je mocen některých „výkonů“, především výkonů svého vlastního bytí. Událostné dění určité události je tedy jednak výsledkem výkonu bytí příslušného subjektu, který se ovšem sám musí v rámci tohoto událostného dění stále znovu ustavovat, navazovat na sebe a tak se udržovat ve svém aktuálním bytí („životě“ – ovšem zde život chápeme ve větší šíři než je v biologii a poíd jejím vlivem běžné). Jinak řečeno, událost na nejnižší úrovni právě svým událostným dění musí předcházet ustavení subjektu, tj. událost se subjektem musí stát, a to tak že v rámci výkonu svého dění (svého bytí) musí svůj subjekt ustavit a předat mu eo ipso jisté „pravomoci“ (resp. „moci“, „mohutnosti“) a „podřídít se“ mu tak jakožto celek všude tam, kde má možnost resp. tendenci svou původní integritu překročit a tak vlastně „narušit“. Bez ustavení vlastního subjektu by např. žádná událost nebyla schopna se k sobě v rámci svého průběhu vrátit a obnovit nejen svou dosavadní integritu, ale dovést ji jakoby „dál a výš“ tím, že do ní zapojí („integruje“) i něco ze svého prostředí, okolí, a to nejen prostorového, ale zejména časového (a to včetně své vlastní akce resp. alespoň něčeho z této akce, aby ji tak udrželo jako akci právě „svou“).

(Písek, 070106-3.)